

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4PP/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010327
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116010327.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému J. O., nar. XX.XX.XXXX v M., okres M., trvale bytom M., U. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. mája 2016 v ÚVTOS Dubnica nad Váhom samosudcom JUDr. Michalom Antalom takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku v zmysle § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona sa návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného J. O., nar. XX.XX.XXXX ako nedôvodný z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 29.02.2016 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného J. O. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh odôvodnil tým, že spĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie, odlúčenie od rodiny neprosieva ani jemu, ani jeho družke a ich maloletej dcére. Svoje konanie ľutuje.

K. O. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 31.03.2015 sp. zn. 3T/184/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.07.2015 sp. zn. 2To/38/2015 pre trestný čin - prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Na výkon tohto trestu odsúdený nastúpil dňa 07.09.2015 a jeho predpokladaný koniec dňa 07.07.2016.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 05.04.2016 vyplýva, že odsúdený nastúpil dňa 07.09.2015 do ÚVV a ÚVTOS Žilina, v ich ústave sa nachádza od 13.10.2015. Po bezproblémovom absolvovaní nástupného oddielu, kde bol oboznámený s povinnosťami, osvojil si časový rozvrh dňa ako i ústavný poriadok, bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“. V adaptácii odsúdeného na podmienky výkonu trestu sa vyskytli nedostatky, ktoré bolo potrebné usmerniť. Dôvodmi boli zjavné obavy z výkonu trestu, stavy úzkosti a problémy s adaptabilitou v rámci skupiny odsúdených, kde z tohto dôvodu vznikali vzťahové problémy. Po vykonaných opatreniach sa správanie odsúdeného mierne stabilizovalo. Závažové situácie zvláda problematicky a má v nich tendenciu konať neuvážene a nesebakriticky. K formálnym autoritám sa správa slušne, avšak nechotne pri ponúkaných riešeniach problematických oblastí. Zároveň pri negatívnych hodnoteniach jeho správania má tendencie k opozičnému konaniu bez ohľadu na jeho dôsledky. V dodržiavaní povinností sa doposiaľ nevyskytli žiadne porušenia. Poriadok v osobných veciach si udržiava na požadovanej úrovni. K trestnej činnosti verbalizuje nekritický postoj, resp. odmieta prevzatie zodpovednosti za jeho spáchanie. Od umiestnenia do tunajšieho ústavu je pracovne nezaradený. Aktivizovaný je v činnostiach pre všeobecný rozvoj osobnosti v smere upratovania priestorov izby, sektoru a pomocné činnosti v

kuchyni pre odsúdených. Výkon týchto činností je pre zjavný nezáujem a absenciu vlastnej iniciatívy potrebné odsúdenému cielene zadávať. Tu možno konštatovať, že pracovné návyky sú u odsúdeného nedostatočne upevnené. V aktivitách vo voľnom čase je aktívny. Pozitívne reflektuje na spoločné aktivity organizované hlavne v sektore a je členom aj hudobného krúžku. Kontakt s vonkajším svetom nadviazal s rodičmi a družkou. S najbližšími si pravidelne píše, navštevujú ho a využíva i možnosť telefonovania. Vzťahy odsúdeného s primárnou rodinou možno hodnotiť ako dobré. Komplikovaný je jeho vzťah k družke, ktorý je značne poznačený ich vzájomným odlúčením. Program zaobchádzania je zameraný na získanie emocionálnej stability, prijatie zodpovednosti za svoje konanie, zmenu postoja k spáchanej trestnej činnosti, zmysluplné trávenie voľného času, rozvoj pracovných návykov a podporu pozitívnych sociálnych väzieb. Program zaobchádzania sa odsúdenému darí plniť v bode vzťahy s vonkajším svetom a v aktivite vo voľnom čase. V bode zaraďovanie do práce sa plní len čiastočne, a to hlavne z dôvodu ľahostajnejšieho prístupu pracovným aktivitám a k činnostiam pre všeobecný rozvoj osobnosti. V edukačnej časti sa stanovený program neďarí plniť. Dôvodom je nekritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, jeho problematická adaptabilita, emocionálna nestabilita, neochota k spolupráci a skreslené, nekritické vnímanie vlastnej osoby. Odsúdený doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je hodnotené ako stredné. Rizikovými faktormi sú hlavne opakované páchanie trestnej činnosti, nekritický postoj k nej a emocionálna nestabilita. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá. Odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a podmienené prepustenie neodporúča.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplynulo, že tento bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Odsúdený na verejnom zasadnutí trval na prejednaní svojho návrhu. Uviedol, že: „Vo výkon trestu odňatia slobody som sa snažil vystupovať slušne aj korektné, nie len vo vzťahu k formálnym autoritám, ale aj spoluodsúdeným. Výkon trestu na mňa dostatočne zapôsobil a je pre mňa ponaučením do budúcnosti, s tým, že chcem na slobode byť príkladom aj vo vzťahu k svojej rodine pokiaľ ide o správanie. Je pravdou, že som sa nestotožnil so svojím odsúdením ani s výškou trestu, pretože prokurátor navrhoval, keď tak 8-mesačný trest, ale Krajský súd v Žiline mi napokon uložil 10-mesačný trest. Ja aj vzhľadom na svoje problémy, aj psychického charakteru, úzkostnú poruchu, ktorá sa u mňa prejavila izoláciou vo výkone trestu, si myslím, že som doteraz výkon trestu dobre zvládal, podobné problémy mala a aj má aj moja družka, ktorá túto situáciu tiež ťažko znáša aj po psychickej aj po finančnej stránke. Doposiaľ má živnostenské oprávnenie, a chcem ďalej na slobode pokračovať v podnikaní, tak ako som sa už zmieňoval v návrhu. Taktiež aj moja matka má vážne zdravotné problémy, v dôsledku čoho jej musia byť podávané injekcie, čo som osobne zabezpečoval ja, pokiaľ som bol doma, tiež som jej pomáhal s vedením domácnosti, poupratovať a podobne. Taktiež chcem poukázať na to, že do ukončenia výkonu trestu mi už zostáva iba čosi málo cez 50 dní. Ja chcem ešte upresniť, aby to bolo správne pochopené, že prečo som sa nestotožnil s odsúdením, je aj tá skutočnosť, že som podal mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie na NS SR. To by bolo všetko, čo by som chcel nateraz sám uviesť.“

Na otázky obhajkyne, odsúdený uviedol, že pociťoval zdravotné problémy, mal pocit zhoršeného zdravotného stavu, ktorý sa týka psychickej stránke, pre ochorenie, ktoré už spomenul. A toto mu zintenzívnilo väzenské prostredie a odlúčenie od rodiny. Taktiež u neho došlo k zdravotným komplikáciám, a to v súvislosti práve s neurasténiou. Vo výkon trestu dvakrát skolaboval od psychickej a fyzickej vyčerpanosti. Bol zaradený na práce pre ústav, a to vo výmere 4 hodiny denne, a to v zmysle § 46 Zákona o výkone trestu, a aj napriek tomu bolo od neho požadované aby pracoval denne až 8 hodín. Ďalej odsúdený uviedol, že v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ako aj v ÚVTOS Žilina sa hrubo porušujú ustanovenia garantované Zákom o výkone trestu, ide o ponižujúce spôsoby zaobchádzania, ktoré sú proti ľudskej dôstojnosti, ktoré má na mysli § 3 Zákona o výkone trestu. Konkrétne uviedol, že sa jedná o vyzliekanie odevu až donaha, a to aj pri uplatňovaní práva na duchovnú službu. V ÚVTOS Žilina sa mu príslušníci ZVJS vyhrážali prostredníctvom hlasového zariadenia s rasovým motívom, že ho zbijú. Pokiaľ ide o vzťah so spoluodsúdenými nemal zatiaľ doposiaľ žiadne výrazné problémy, snažil sa byť tolerantný. Toto všetko hlásil aj GP SR, čomu nasvedčujú písomnosti, ktoré pravdepodobne predložila nahliadnutiu jeho obhajkyňa. Čo sa týka postoja odsúdeného k práci a k úlohám jemu kladeným odsúdený uviedol, že sa sám prihlásil na denné práce vo výmere 4 hodín, ako umývač riadov v ústavnej kuchyni. Táto práca ho bavila napriek tomu, že manuálnu prácu v minulosti nevykonával, pretože podnikal, svedomito sa snažil túto prácu vykonávať. Doslovne tak ako to má na mysli zákon, do práce zaradený nebol, a

to pravdepodobne vzhľadom aj na jeho zdravotný stav, nakoľko po absolvovaní nástupného oddielu psychológ uviedol vo svojej správe, aby pri zaradovaní do práce nebol zaradený na taký druh práce, ktorý by bol pre neho fyzicky aj psychicky náročný. Dohľad príslušníkom ZVJS nad ním pri práci nad ním nebol vykonávaný. Tento dohľad vykonávajú zvolení odsúdení, tzv. brigadirovia a kvalitu tejto práce pravdepodobne aj prezentujú príslušnému pedagógovi, avšak odsúdený je toho názoru, že takýto spôsob monitorovania odsúdeného v súvislosti so vzťahom k práci nemožno považovať za relevantný a objektívny, pretože ho priamo fyzicky nevykonáva príslušník ZVJS. Výsledky práce odsúdeného nekontroloval počas doterajšieho VTOS príslušník, u neho sa to nestalo ani jedenkrát, a všimol si, že ani u iných odsúdených, ktorí boli s ním na pracovisku. Odsúdený uviedol, že subjektívne vníma svoju zmenu počas doterajšieho VTOS. Napriek tomu, že sa nestotožňuje so spáchaním trestného činu, za ktorý bol odsúdený, výkon trestu rešpektoval, nastúpil naň sám a po 8 mesiacoch môže povedať, že zo svojho subjektívneho pohľadu u neho nastali výrazné zmeny, ktoré sa týkajú jeho osobnostných a charakterových čŕt. Jedná sa napr. o morálne hodnoty, alebo napr. aj zmena postoja k veciam, ku ktorým predtým nemal kladný vzťah. V minulosti bol podmiennečne odsúdený a práve výkon tohto trestu ho ponaučil rešpektovať právny poriadok, a to až takým spôsobom, aby sa už nikdy trestnej činnosti nedopustil. Odsúdený tiež uviedol, že pochádza z úplnej rodiny a dodal, že sa bojí, že v prípade, že by nebol podmiennečne prepustený a ostali by mu tak do konca trestu necelé dva mesiace, mohlo by dôjsť k závažnému narušeniu jeho vzťahu s družkou. Avšak je v jeho osobnom záujme smerom do budúcnosti, si ju vziať za manželku, a vytvoriť tak rodinu. Chce mať harmonický vzťah, a byť aj so svojou dcérou. Potreby svojej rodiny v budúcnosti chce zabezpečovať materiálnou, finančnou ale aj citovou formou, ale aj formou pomoci, ktorá je potrebná ku každodennému životu, či už družke, dcére, otcovi, matke alebo sestre. Je presvedčený o tom, že je človek v produktívnom veku, ktorý svojím podnikaním dokáže zarobiť nadštandardné financie, tak aby dokázal pomôcť aj ostatným, pretože má sociálne cítenie. Chcel by pomôcť aj deťom v detských domovoch. O družku sa staral už v čase jej tehotenstva, a to zabezpečovaním zdravej a výživnej stravy, ktorá je potrebná pre zabezpečenie zdravého vývinu plodu. Družke zaplatil nadštandardné lôžko v zdravotníckom zariadení pred pôrodom. Platil prenajatý byt, kde spolu bývali, aj po narodení dcéry spoločne. Zabezpečoval stravu, základné hygienické a sociálne potreby, taktiež so svojou dcérou chodieval pravidelne na lekárske kontroly, ako aj na prechádzky, kočíkovoval ju, prebaľoval ju, kúpil ju. A zabezpečoval pre obe aj ošatenie a kupoval im darčeky. So svojimi blízkymi osobami, resp. družkou, dcérou, mamou, otcom a sestrou je v kontakte v písomnom, aj osobnom, ako aj telefonickom, pravidelne ho navštevovali. Družke volal každý deň, aby mohol počuť aj dcéru v telefóne. Bolo mu to veľmi ľúto, že ju musel počuť práve z prostredia z VTOS. Veľmi by chcel byť s nimi, lebo mu veľmi chýbajú. Bojí, že sa mu môže zhoršiť zdravotný stav, a to až tak, že by sa mu zhoršila moja psychická porucha na chronickú formu. Na ďalšiu otázku obhajkyne, odsúdený uviedol, že je prekvapený, že v evidencii je pri jeho osobe evidovaný disciplinárny trest, pretože proti nemu v lehote podal odvolanie, o čom ho do dnešného dňa ústav neoboznámil. Dňa 19.04.2016 mu bol uložený tento trest. On bol v tom čase eskortovaný v ÚVTOS Žilina, a preto aj opravný prostriedok proti tomuto trestu podal písomne, a to tak, aby bola zachovaná lehota. K disciplinárnemu trestu, ktorý mu bol uložený, považuje za krivdu, podmienenú nedorozumením, a to v tej súvislosti, že jemu vtedajšia pridelená pedagogička npor. Mgr. D. U. oznámila lekárske ústavu nepravdivú skutočnosť. Údajne povedal tejto pedagogičke, že prostredníctvom telefónu volá so sudkyňou OS Žilina, pretože si p. pedagogička myslela, že on je úplne zdravý jedinec, a že sa vyhol eskorte, s odôvodnením na jeho zdravotný stav. Návrh na disciplinárny postih dala lekárka ústavu, pretože pri predvedení eskortou začala po ňom veľmi kričať, pohŕdavo sa k nemu správala aj s prejavmi ponižovania, že ako si dovoľuje ju ohovárať, že volá so sudkyňou OS Žilina, na čo jej on chcel odpovedať, že on takéto niečo netvrdil pred pedagogičkou. Ale aj napriek tomu mu lekárka ústavu nedala možnosť obhájiť svoje tvrdenie, začala po ňom kričať ešte viac, ako si dovoľuje jej skákať do reči, pričom táto lekárka je odborne kvalifikovaná na odbor psychiatrie a takýto výstup z jej strany, ako aj uloženie takého disciplinárneho trestu považuje za profesionálne zlyhanie. Lekárka nemala zjavne svoj deň, vplývala na neho afektívnou labilitou a agresívnym spôsobom, ktorý vyústil až do explozivitu. Trest sa teda týkal jeho správania. Ako obhajoba jeho osoby je časť hodnotenia ústavom, v ktorom sa uvádza, že k formálnym autoritám sa správa slušne. Odsúdený je preto toho názoru, že uvedené tvrdenie prekonáva tvrdenie a následne uloženie disciplinárneho trestu.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na písomnom hodnotení odsúdeného a dodal, že od vypracovania hodnotenia došlo k zmene, a to k uloženiu disciplinárneho trestu - pokarhania za porušenie povinnosti zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje zamietnuť žiadosť odsúdeného.

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona môže súd odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samosudca po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým potom s návrhom odsúdeného, hodnotením ústavu na výkon trestu a skráteným výpisom klienta, s prihliadnutím na to, čo uviedol pri výsluchu, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, dospel k záveru, že u odsúdeného Y. O. je síce splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie), ale nie je u neho splnená podmienka materiálna, nakoľko podmienčné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Z hodnotenia ústavu vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania je u odsúdeného stredné a jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá. Aj z hodnotenia ústavu, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody je zrejmé, že program zaobchádzania sa odsúdenému darí plniť iba čiastočne, keď sa mu tento v edukačnej činnosti nedarí plniť vôbec a má nekritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, problematickú adaptabilitu, emocionálnu nestabilitu a neochotu k spolupráci. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že odsúdený bol v minulosti trikrát súdne trestaný. Súd vzhľadom k týmto skutočnostiam a s prihliadnutím na ústav, v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody (minimálny stupeň stráženia), dospel k záveru, že u odsúdeného J. O. v súčasnosti nie je daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. U odsúdeného nie je naplnená ani jedna z dvoch zákonných materiálnych podmienok, čo zvyrazňuje aj tá skutočnosť, že mu bol doposiaľ dvakrát uložený podmienčný trest, pričom počas plynutia skúšobnej doby druhého z týchto trestov sa neosvedčil.

Z uvedených dôvodov preto súd zamietol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.